

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 1

Qualificació			
Exercici 1. Opció __			
Exercici 2	2.1		
	2.2		
Exercici 3. Opció __			
Suma de notes parcials			
Descompte en la redacció			
Qualificació final			

Comprovació		2a correcció	
 		 	
 		 	
 		 	
 		 	
 		 	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

L'examen consta de TRES exercicis obligatoris. Als exercicis 1 i 3, trieu UNA de les dues opcions proposades (A o B). A l'exercici 2, responeu a TOTES les qüestions plantejades.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica. Es descomptaran fins a 2 punts en el conjunt de l'examen per errors de redacció, gramaticals, ortogràfics o lèxics.

Exercici 1

[2 punts]

Trieu UNA de les dues opcions (A o B) i responeu a la qüestió corresponent.

OPCIÓ A

A *Antígona*, de Salvador Espriu, hi ha dos personatges que no apareixen en la tradició clàssica del mite: Eumolp i el Lúcid Conseller. Expliqueu les característiques principals d'aquests dos personatges i la funció que fan a l'obra.

OPCIÓ B

Expliqueu els temes i els símbols principals de *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal.

Exercici 2

[3 punts en total]

A partir d'aquests fragments d'*El poble gris* (1902) (text 1) i de *L'alegria que passa* (1898) (text 2), ambdues obres de Santiago Rusiñol, responeu a les qüestions següents:

2.1. Indiqueu quin és el tema comú a tots dos textos i assenyalau tres coincidències o semblances lèxiques que els connectin.

[1 punt]

2.2. *El poble gris* és un recull de narracions. En aquest fragment del pròleg, l'autor s'adreça al lector i li explica les característiques del poble on transcorrerà l'obra. Compareu breument el poble descrit en el text 1 amb el poble de *L'alegria que passa* tal com el presenta Joanet en el text 2, a partir dels símbols contraposats de la prosa i la poesia.

[2 punts]

TEXT 1

El poble gris

El meu poble gris és un de tants pobles habitats, però poc habitables [...]. No hi vulguis veure aquest poble, ni aquell, ni el de més enllà. És extracte de poble, és poble concentrat [...].

El món n'està ple, d'aquests pobles. Varien de posició en el jeure, però tots jeuen: varien de mena d'ensopiment, però tots n'estan aponderats; tenen costums més o menos típiques: dormen igual, treballen de la mateixa manera, estan condemnats a la condemna més trista: a no tenir grans alegries, però tampoc grans i fondes i hermoses tristeses, i a viure, a viure, i sobretot a més viure.

TEXT 2

L'alegria que passa

JOANET (*mirant per on ha marxat el carro*):

Déu meu! Adeu, poesia! Adeu, visió d'un instant! Aneu enllà, mentres jo em quedo encastat aquí, a la prosa! Amb vostres cançons amargues i rialleres, em deixeu una recança, el buit al cor, d'un trosset de joventut que corre darrere vostre! Sou l'alegria que passa. I que trista és l'alegria per als que passen i els que es queden! Com que soc fill del terròs, m'haig de veure condemnat a veure sempre la iglésia, a sentir aqueixes campanes, a veure aqueixes parets, a morir d'ensopiment i a no adonar-me del viure. Dormim. [...] Dormim al llit de la prosa, ja que em fuig la poesia.

ELS FERRERS (*cantant*):

Al dolç compàs del bressol de la manxa,
anem cantant per no caure ensopits,
anem cantant per distreure la mandra,
anem cantant per no caure adormits.

Exercici 3

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Trieu UNA de les dues opcions (A o B) i desenvolueu el comentari de text corresponent.

OPCIÓ A

Comenteu aquest fragment d'«Un barril de sabó moll», d'*El Cafè de la Granota*, de Jesús Moncada. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) La situació del fragment en el conte.
- b) La veu narrativa: qui parla i a qui s'adreça.
- c) Les característiques principals de la llengua literària.

Allò del Florenci va començar que ja es volia fer l'horeta d'anar a dinar —em digué el vell Cristòfol a La Granota mentre beviem cafè, abans d'encetar la partida de botifarra—. Tinc present que les dones ja passaven amb les senalles al braç, fent via cap a les mines a dur el recapte als hòmens, i per la vall del riu retrunyien les càrregues de dinamita que feien petar al migdia... Uns núvols d'estalzi baixaven per l'Ebre i s'ataconaven damunt la vila, gairebé a freq dels funerals; dic d'estalzi i no dic mentida perquè pareixia que ens volien ruixar amb tintures de dols. Fins i tot l'aire de tronada que esventava la polseguera per les cantonades tenia el color negrós. Un dia lleig, xiquet, d'aquells que t'esmolen els nervis.

El Llampec, un dels quatre llaüts de la mina Teresa, acabava de lligar amarres al molló del Pedret, i la tripulació —el patró i tres peons— descarregava un barril de sabó moll que havien embarcat a Flix a la matinada. De sabó moll a la vila no en fabricàvem, això ja ho saps; calia pujar-lo de per avall i ho feien els llaüts que tornaven de dur el carbó de les nostres mines a Flix, Móra i altres llocs de la ribera de l'Ebre.

OPCIÓ B

Comenteu el poema «Sota el meu llavi el seu», del llibre *El poema de la rosa als llavis*, de Joan Salvat-Papasseit. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) La situació del poema en la història amorosa i el moment precís que vol representar.
- b) Els aspectes formals, entre els quals les figures retòriques.
- c) La funció de la puntuació.

Sota el meu llavi el seu

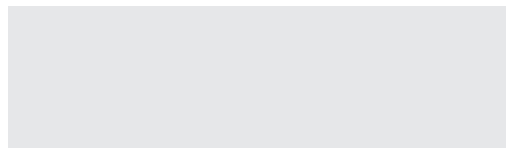
Sota el meu llavi el seu, com el foc i la brasa,
la seda dels seus rulls com el pecat més dolç
—i l'espatlla ben nua
ben blanca
l'ombra corba
incitant
de l'esguard:
encara un altre bes
un altre
un altre
—quin perfum de magnòlia el seu pit odorant!

Comprovació:

2a correcció:

3a correcció:

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans